

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 3.

Ljubljana, dne 28. marca 1941.

Leto VI.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Tel. 4553. Izhaja enkrat mesečno.

Predstavke zaradi pomoči proti draginji

Akcijski odbor organizacij državnih in samoupravnih uslužbencev in upokojencev nadaljuje svoje delo in je vložil na merodajnih mestih naslednje predstavke:

Velespoštovani gospod predsednik kraljevske vlade!

Velespoštovani gospod podpredsednik kraljevske vlade!

Velespoštovani gospod predsednik! (dr. Kulovec)

Velespoštovani gospod finančni minister!

Pomanjkanje in dolgovi, ki ženejo državne in javne uslužbence ter upokojence spričo nevzdržne draginje v bolezen in obup, na drugi strani pa odlašanje z ureditvijo njih dohodkov v razmerju do naraščajoče draginje, silijo podpisane organizacije, da se vnovič obrnejo na Vas, velespoštovani gospod, in Vas opozorijo na potrebo nujne in uspešne rešitve tega neodložljivega vprašanja.

Pri največji uvidevnosti, da zahtevajo izredni časi prav od nas, ki nam je država in javno oblastvo delodajalec, žrtev, in pri najboljši volji, da dajemo kot dobri državljani drugim slojem zgled, smo prisiljeni ugotoviti, da je naš položaj dan za dnem obupnejši. Nikakor ne zmoremo več izdatkov za najosnovnejše življenjske potrebščine. Le še z zadolževanjem in iskanjem izrednih dohodkov se borimo zoper bedo. Celo uradniki višjih položajev so daleč pod eksistenčnim minimom, kako je šele z uradniki nižjih skupin, z zvaničniki, služitelji in dnevničarji!

Da naš klic po neodložljivi pomoči ni izraz notoričnega nezadovoljstva, je javno ugotovil sam g. ban Dravske banovine dr. Marko Natlačen v svojem ekspoziju na zasedanju banskega sveta v Ljubljani dne 17. februarja 1941, ko je z vso uvidevnostjo in dobrim poznanjem razmer priznal 39 tisočem javnih uslužbencev v naši banovini patriotizem, disciplino in skrajno požrtvovalnost. Ugotovil je, da so bili naši dohodki za januar 1941. za okroglo

40% pod eksistenčnim minimom, v razmerju do eksistenčnega minima v letu 1938. in da je „del uslužbenstva proletariziran, drugi del pa živi podproletarsko“. Odstotek v takih razmerah živečega aktivnega državnega nameščenstva znaša po njegovih navedbah 89%, če bi pa upošteval še upokojence, bi se dvignil gotovo na 95%. Njegovim pomenljivim besedam, da „je potrebno storiti vse“, da se državnim, javnim uslužbencem in upokojencem „dvignejo prejemki do višine, ki bo omogočala človeškemu dostojanstvu primerno življenje,“ nimamo dostaviti drugega kot to, da ima zavlačevanje rešitve našega gmotnega vprašanja dan za dnevom hujše posledice.

Prepričani smo, da tudi Vi, velespoštovani gospod, uvidevate potrebo po rešitvi iz naše stiske, ki je možna zdaj le še s povišanjem plač v sorazmerju s podražitvijo vseh življenjskih potrebščin, zato Vas prosimo, da zastavite za pravično ureditev naših dohodkov ves svoj vpliv.

Blagovolite sprejeti tudi ob tej priliki izraze naše globokega spoštovanja.

Velespoštovani gospod ban!

Akcijski odbor državnih in javnih nameščencev ter upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani je na svoji seji sklenil, da se Vam iskreno zahvali za tehtne besede, ki ste z njimi pravično predočili javnosti naš obupni položaj. S priznanjem našega patriotizma, discipline in skrajne požrtvovalnosti ste dali naši borbi, da se povišajo naši osebni in rodbinski dohodki v razmerju s podražitvijo življenjskih potrebščin, neprecenljivo moralno oporo. Le to bi si dovolili pripomniti, da so se Vaše besede nanašale le na aktivne nameščence, da pa so v enakem položaju tudi naši upokojenci. Odstotek tistih aktivnih in upokojenih državnih in javnih nameščencev, ki so njih dohodki pod eksistenčnim minimom, bo ob upoštevanju le-teh pokazal še poraznejše število, saj bi gotovo presegal 95%.

Prepričani smo, da bo Vaš poudarek, da je takojšnja pomoč neodložljiva, ven-

darle izzval poklicane činitelje, da ne bodo več odlašali z rešitvijo tega prevažnega socialnega vprašanja. Prosim Vas, velespoštovani gospod ban, da tudi v bodoče podpirate naše napore in nenehoma apelirate na kr. vlado, naj to nevzdržno stanje brez odloga odpravi in nam omogoči človeškemu dostojanstvu primerno življenje. Le tako bomo rešeni morečih skrbi, ki nam jih povzročajo obupno pomanjkanje in zadolževanje, in bomo spet sposobni v polni meri izvrševati svoje poklicne dolžnosti.

Blagovolite sprejeti, velespoštovani gospod ban, tudi ob tej priliki izraze naše tople hvaležnosti in globokega spoštovanja.

Kraljevskemu namestništvu v Beogradu!

Akcijski odbor organizacij državnih in javnih nameščencev ter upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani prosi najvišje zaslombe v pravični borbi za dosego človeškemu dostojanstvu primerne življenja.

Državni in samoupravni nameščenenci ter upokojenci in naše družine živimo zaradi velikanskega dviga cen najnujnejšim življenjskim potrebščinam naravnost v bedi. Vsak drug sloj je dosegel sorazmerno povišanje dohodkov, le mi, ki služimo državnim in samoupravnim oblastvom ali ki smo jim dali nekoč svoje najboljše sile, imamo plače, ki so daleč pod eksistenčnim minimom in veliko slabše od dohodkov katerega si bodi drugega delovnega sloja v državi. Zato nas tarejo pomanjkanje, dolgovi in moreča skrb, kako bomo jutri nahranili in oblekli sebe in svoje družine. Niti za te izdatke že davno več ne zadostujejo naše mesečne plače. Da ne pretiravamo, je javno ugotovil dne 17. februarja 1941. sam gospod ban Dravske banovine v svojem ekspoziju pri proračunski razpravi banskega sveta v Ljubljani.

V neomajnem zaupanju, da bo kraljevsko namestništvo zastavilo ves svoj vpliv, da bo kr. vlada nemudoma pravično uravnala naše osebne in rodbinske prejemke v razmerju z naraslo draginjo, prosimo, da sprejmete zagotovilo naše globoke udanosti.

Podpora neporočenim hčeram

v smislu čl. 7 uredbe M. S. br. 319/40.

Z uredbo M. s. št. 319/40 se je lansk leto izdalo zelo važno socialno določilo v čl. 7 te uredbe, da se lahko neporočenim hčeram, ki so ostale same brez premoženja in ki nimajo nikakih dohodkov za vzdrževanje, dovoli podpora v znesku od 250—500—din mesečno.

Glavna kontrola pa je zavzela nasproti temu določilo čudno stališče s tem, da se je obesila na golo besedo, češ da se more taka podpora dati le hčeram, ki so **že uživale rodbinsko pokojnino**, pa so jo zopet izgubile. Zakonodajalec pa gotovo ni imel intencije, ki bi ustrezala stališču glavne kontrole, temveč je hotel s § 7 omenjene uredbe res ustvariti socialno delo s tem, da bi omogočil takim hčeram skromno državno podporo. V konkretnem primeru, v katerem se je glavna kontrola pritožila zoper odredbo, s katero se je neki taki hčeri podelila podpora mesečnih 500—din, pa je državni svet s svojo razsodbo št. 28.141/40 z dne 23. decembra 1940. zavrnil tožbo glavne kontrole in vrnil veljavo izpodbijani rešitvi z naslednjo obrazložitvijo:

Z izpodbijanim rešenjem se je interesiranki dovolila podpora kot neporočeni hčeri nekdanjega državnega uslužbenca na podlagi čl. 7 uredbe o izpremembah zakonskih predpisov, ki se nanašajo na prejemke državnih upokojencev, M. s. št. 319 z dne 8. marca 1940.

Glavna kontrola navaja v tožbi proti tej rešitvi, da se hčeram nekdanjih državnih upokojencev more odrediti podpora samo pod pogoji, da se je tem hčeram odredila in izplačevala pokojnina po očetovi smrti, in potem so to pokojnino uživale dotlej, da je stopila omenjena uredba v veljavo in da so jo izgubile v času, ko je veljala ta uredba. Ker v tem primeru ni uživala rodbinske pokojnine dotlej, ko je stopila ta uredba v veljavo, niti ni izgubila pokojnine v času, ko je veljala ta uredba, zato izpodbijano rešenje nasprotuje zakonu in ga je treba zaradi tega razveljaviti.

Državni svet smatra: Po čl. 7, odstavek 1, uredbe o izpremembah zakonskih predpisov, ki se nanašajo na prejemke državnih upokojencev, lahko neporočenim hčeram državnih uslužbencev, ki po zakonih, ki so dobili obvezno moč pred 1. dnem aprila 1931., izgube pravico do pokojnine, oziroma do vzgojnega prispevka po dovršitvi določenih let življenja, in ni zakonske možnosti, da bi se jim pokojnina, življenjska renta, milostna oskrbnina ali podpora dalje izplačevala, pristojni minister, oziroma ban banovine Hrvatske v soglasju z ministrom financ odredi podporo od 250.— do 500.— din mesečno brez pravice do doklad, ako nimajo drugih sredstev za vzdrževanje. S tem predpisom se je torej hotelo, da se neporočeni ženski otroci tistih državnih uslužbencev, ki so bili upokojeni po zakonih, ki niso priznavali neporočenim hčeram državnih uslužbencev pravice do rodbinske pokoj-

nine, oziroma vzgojevalnega prispevka do poroke, temveč samo do določene dobe starosti (16., 18., 21 ali 24. leta) kolikor toliko izenačijo glede pravice do rodbinske pokojnine z ženskimi otroci državnih uslužbencev, upokojenih po zakonih od 1. dne aprila 1931. Zato se jim, ker ni zakonske možnosti, da bi se jim dala rodbinska pokojnina, življenjska renta, milostna oskrbnina ali podpora, lahko določi podpora, katere prejetje je vezano samo na pogoj, da so izgubile pravico ali bi izgubile pravico po zakonih, po katerih so bili njihovi očetje upokojeni, do rodbinske pokojnine, oziroma do vzgojevalnega prispevka zaradi določenega števila let, in zato, ker nimajo drugih sredstev za vzdrževanje. Da je to bila intencija pri izdaji te odredbe, se jasno vidi tudi iz odstavka 2. čl. 7 iste uredbe, po katerem se pravica do podpore izgubi v istih primerih, v katerih se izgubi tudi pravica do rodbinske pokojnine. Potemtakem za uporabo čl. 7 omenjene uredbe ni bistveno to, da se je neporočenim hčeram državnih uslužbencev morala določiti rodbinska pokojnina in da se jim je ta pokojnina nehala izplačevati v času, ko je veljala ta uredba, temveč je bistveno, da po zakonu, po katerem je bil njihov oče upokojen, po določenem številu let ne bi mogle uživati bodisi rodbinske pokojnine, bodisi vzgojevalnega prispevka, življenjske rente, milostne oskrbnine ali podpore, in da v momentu, ko se jim določi podpora, ni-

majo drugih sredstev za vzdrževanje. Brez vpliva je to, ali jim je oče umrl pred dovršitvijo ali po dovršitvi te mejne dobe njihovega življenja, in to, ali se jim je rodbinska pokojnina izplačevala ali ne. Iz tega razloga je neosnovana prva navedba v tožbi glavne kontrole.

Istotako pa je neosnovana druga navedba, da je interesiranka morala uživati rodbinsko pokojnino dotlej, da je stopila ta uredba v veljavo, in da jo je morala izgubiti v času, ko je veljala ta uredba, ker da čl. 7 uredbe o izpremembah zakonskih predpisov, ki se nanašajo na prejemke državnih upokojencev, nima povratne moči. V čl. 7 te uredbe je govor o tistih neporočenih hčerah državnih uslužbencev, ki so po prejšnjih zakonskih predpisih, to je po zakonskih predpisih, ki so veljali, preden je stopil v veljavo uradniški zakon z dne 1. aprila 1931, izgubile ali bi izgubile pravico do rodbinske pokojnine zaradi določene dobe starosti. S tem določilom se torej regulirajo primeri, ki so nastali v prošlosti ali ki nastanejo na podlagi zakonov, ki so veljali pred 1. aprilom 1931., glede določevanja in izplačevanja podpore pa velja ta odredba pro futuro. Zaradi tega v izpodbijani rešitvi upravno oblastvo, ko je določilo, da interesiranki pripada podpora od 1. aprila 1940, ni pogrešno uporabilo uredbe na konkreten primer, kakor to navaja tožba.

Iz vsega razloženega je jasno, da navedbe tožbe nimajo opore v zakonu, in zaradi tega se je morala tožba kot na zakonu neosnovana zavrniti.

Uradniški pokojninski sklad

Važno predvsem za orožnike, pa tudi za vse staroupokojence vseh uradniških panog.

Finančna direkcija v Ljubljani je razposlala vsem orožniškim upokojencem, ki so bili upokojeni s pokojninskimi prejemki po zakonih, veljavnih pred uredbo o izpremembah in dopolnitvah določil zakona o orožništvu in zakona o orožniškem pokojninskem skladu z dne 22. marca 1929, naslednjo objavo:

„Na podstavi čl. 102. zakona z dne 6. novembra 1931. o izpremembah in dopolnitvah „zakona o žandarmeriji (orožništvu) z dne 27. septembra 1930“ Vam od 1. aprila 1941. dalje direkcija ne bo več odtegovala prispevkov za uradniški pokojninski sklad, ker ste bili upokojeni s pokojninskimi prejemki po zakonih, ki so veljali pred uredbo o izpremembah in dopolnitvah odredb zakona o orožništvu in zakona o orožniškem pokojninskem skladu z dne 22. marca 1929. Po tem členu se Vam prizna za čas plačevanja v uradniški pokojninski sklad tisti čas do dne upokojitve, ki Vam je bil z izvršno odločbo priznan za osebno pokojnino, ne da bi morali biti vplačevalec v uradniški pokojninski sklad.

Če niste odslužili polne službene dobe za odmero osebne pokojnine in če želite pridobiti svoji rodbini pravico do polne

rodbinske pokojnine, morete po lastni volji postati vplačevalec v uradniški pokojninski sklad in naknadno v ta sklad plačati prispevke tudi za čas po upokojitvi in sicer za oni čas, kolikor sami želite.

V tem primeru izvolite napraviti prošnjo, naslovljeno na ministrstvo za finance, obči oddelek v Beogradu, ki bi jo vložili neposredno pri tej direkciji. V tej prošnji izjavite, da se naj prispevki, ki ste jih neopravičeno plačali v uradniški pokojninski sklad, obračunajo za naknadne prispevke, tako da bi odplačali za čas, ki naj bi štel za odmero rodbinske pokojnine, poleg dejanske službene dobe, samo še razliko in sicer hkrati ali pa v obrokih. Prošnji bi bilo treba priložiti sodno overjen prepis odločbe o odmeri osebne pokojnine.

Če pa ne želite postati vplačevalec v uradniški pokojninski sklad, smete s posebno prošnjo, naslovljeno na Državno hipotekarno banko v Beogradu, zahtevati, da Vam banka vrne vse prispevke, kolikor ste jih neopravičeno plačali. Tudi tako prošnjo je treba izročiti neposredno pri tej direkciji.“

Dasiravno je v tej objavi dovolj jasno povedano prav vse, za kaj gre, dobiva društvo od mnogih svojih članov-orožnikov prošnje za pojasnila in za nasvete.

Objavljamo ponovno predmetno zakonsko določbo (§ 272 ur. z.):

„Državnim uslužbencem, ki jih je zahteval zakon o uradnikih iz l. 1931. kot upokojence s pokojninskimi prejemki po zakonih, ki so veljali **pred zakonom o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923.** (to je tako zvanim staroupokojencem), se prizna za čas vplačevanja v uradniški pokojninski sklad oni čas do dne upokojitve, ki jim je bil priznan z izvršno rešitvijo za osebno pokojnino. Taki upokojenci, državni uslužbenci smejo po lastni volji postati vplačevalci v uradniški pokojninski sklad in tudi naknadno vplačati prispevke za ta sklad od dneva upokojitve dalje, ali pa le za oni čas, za katerega sami želijo. Čas, za katerega na ta način plačajo prispevke, se šteje za odmero rodbinske pokojnine, to je za zvišanje rodbinske pokojnine. Pri upokojencih so osnova za vlaganje njih **poslednji aktivni prejemki**, po katerih se jim je določila pokojnina. Mesečni prispevki znašajo 5% od osnove za vplačevanje“.

Staroupokojenci, upokojeni po zakonih pred letom 1923. so torej oproščeni vplačevanja v uradniški pokojninski sklad, imajo pa iste pravice, kakor ostali upokojenci, ki morajo plačevati v ta sklad.

Iz zakona, citiranega v objavi fin. direkcije, je razvidno, da se je 5% prispevek v uradniški pokojninski sklad odtegoval od 1. IV. 1931, ko je stopil novi uradniški zakon v veljavo in z njim vplačevanje v ta sklad, tudi vsem orožnikom, ki so bili upokojeni s pokojninskimi prejemki po zakonih **pred uredbo z dne 22. marca 1929, torej v dobi 1923—1929, ker se jih ni smatralo za staroupokojence.**

Vsem tem orožnikom so se torej prispevki v uradniški pokojninski sklad v dobi od 1. IV. 1931 — 1. IV. 1941 **neopravičeno odtegovali.**

Zaradi navedenih dejstev lahko torej sedaj zahtevajo ti vplačevalci, da jim državna hipotekarna banka te neopravičeno vplačane prispevke vrne. To je pa priporočljivo samo za one s polno službeno dobo in za samce in vdovce brez otrok, ki torej nimajo nobenega vzroka skrbeti za to, da dobé njihovi svojci po njihovi smrti rodbinsko pokojnino.

Za vse druge pa ima pomen, da se prijavijo prostovoljno za vplačevanje prispevkov v ta sklad z namenom, da se zviša svojcem po vplačevalčevi smrti rodbinska pokojnina.

Vsak lahko sam iz svojega pokojninskega dekreta izračuna, ali se mu izplača vložiti prošnjo na ministrstvo za finance za obračunavanje teh že vplačanih zneskov oziroma, če je potrebno, tudi za nadaljno doplačevanje v ta sklad v dosego rodbinske pokojnine za polno službeno dobo ali za gotovo dobo let, **torej za dosego najvišje oziroma višje rodbinske pokojnine.**

Predmetni predpisi določajo naslednje:

„Vdovi, brez ozira, ali se je poročila z aktivnim ali upokojencem, s prejemki po novih ali starih predpisih in brez ozira na to, koliko časa je z njim živela v zakonski zvezi, pripada po 10 letih službe njenega soproga 30% njegove aktivne plače. Za vsako nadaljno leto službe se zvišuje rodbinska pokojnina vdovi za 1%, toda največ sme prejemati — četudi je soproga služil preko 35 let (ozir. preko predpisane polne službene dobe) — 55% od prejemkov (zadnje aktivne plače) umrlega soproga.

Vdovi z enim otrokom pripada po 10 letih možev službe 40% in se stopnjuje, kakor zgoraj povedano, do 65%, vdovi z dvema otrokoma od 50—75% in vdovi s tremi ali več otroci od 60—85%.

V istem odstotnem razmerju pripada rodbinska pokojnina, če so ostali sami otroci, torej pri enem otroku od 30 do 55% itd.

Rodbinska pokojnina se po istih %ih zvišuje za toliko, za kolikor časa je plačal prispevke umrli uslužbenec ali upokojenec.

Opožarjamo predvsem vse orožnike, ki so bili upokojeni s polno, takrat predpisano 30 letno službeno dobo, da bo znašala po smislu navedenih predpisov rodbinska pokojnina vdove samo 50% njihove aktivne plače. Popolni 55 odstotek se pa doseže, če se doplača še za manjkajočo **pelletno dobo.** Temeljna pokojnina ozir. njegova zadnja aktivna plača je v splošnem nizka, torej ne bo posebno velike razlike pri odmeri rodbinske pokojnine za polno, ozir. nepopolno službeno dobo. Upoštevati je pa treba dejstvo, da ni vseeno, ali bodo dobivali vdova ozir. otroci vse do smrti, četudi samo za nekaj „kovačev“ mesečno višjo rodbinsko pokojnino, ali ne.

Za oba primera naj služita naslednja vzorca prošnji:

Javni nameščenci in upokojenci ponovno prosijo za zvišanje svojih prejemkov

Nedavno so poslali javni nameščenci in upokojenci potom svojih organizacij ministrskemu predsedniku, ministrskemu podpredsedniku, banu dravske banovine in ministru financ naslednjo spomenico:

„V spomenici z dne 14. oktobra preteklega leta smo opozorili na obupni gnotni položaj, v katerem se nahajamo vsi javni uslužbenci in upokojenci vseh strok in položajev spriču ogromnega porasta cen tudi najneobhodnejših življenjskih potrebščin. Od jeseni leta 1935., ko so padli naši prejemki pod eksistenčni minimum, pa do oktobra 1940 so se cene živil in drugih potrebščin dvignile tudi za 90%, dočim so bili z uredbo o izrednih dokladah v septembru preteklega leta prejemki državnim uslužbencem do vključno V. položajne skupine zvišani le za 3 do 12%. Ostali uslužbenci, dalje vsi uslužbenci finančne kontrole in državni upokojenci pa sploh niso prejeli ničesar, četudi so se zanje prav tako poslabšali življenjski pogoji.

Takse prosto.
I. Državna hipotekarna banka
v Beogradu
potom Dravske finančne direkcije
v Ljubljani.

Podpisani prosim, da se mi vrnejo na spodaj navedeni naslov vsi prispevki, ki sem jih neopravičeno vplačal v uradniški pokojninski sklad.

V dne 1941.

Podpis.

Takse prosto.
II. Ministrstvu za finance, obč. oddelek
v Beogradu.
potom Dravske finančne direkcije v Ljubljani

Podpisani želim postati vplačevalec v uradniški pokojninski sklad in prosim, da se naj prispevki, ki sem jih neopravičeno plačeval v uradniški pokojninski sklad, obračunajo za naknadne prispevke, tako da bi doplačeval za čas, ki se mi naj šteje za odmero rodbinske pokojnine za polno službeno dobo poleg dejanske službene dobe, samo še razliko, in sicer v mesečnih obrokih.

Prilagam sodno overjen prepis pokojninskega odloka.

V primeru, da višina mojih v ta sklad neopravičeno vplačanih prispevkov presega vsoto, ki zadostuje za obračunavanje za odmero popolne rodbinske pokojnine, bom po rešitvi te moje prošnje zahteval od državne hipotekarne banke povračilo presežka.

V dne 1941.

Podpis.

Vzorec prošnje za vplačevanje predvideva doplačilo za polno službeno dobo. Če pa kdo želi postati vplačevalec samo za gotovo dobo let, kar pa odsvetujemo, mora spremeniti vsebino teksta prošnje v tem smislu.

Zaradi tega smo v svoji zadnji spomenici postavili zahtevo, da se s posegom državne uprave prepreči nadaljnje naraščanje cen, da se povečajo prejemki vseh državnih uslužbencev in upokojencev na eksistenčni minimum, pri čemer naj se izravnajo vse razlike med prejemki posameznih strok aktivnih in upokojenih državnih uslužbencev, in da se tako aktivnim kakor upokojenim uslužbencem priznajo za žene in otroke doklade v toliki višini, da se družinam ne bo več treba boriti s pomanjkanjem in bedo.

Vse te naše zahteve so bile tako skromne in tako upravičene, da smo z gotovostjo pričakovali njih sprejetje v polnem obsegu. To pa se ni zgodilo. V mesecu novembru leta 1939. je bila sicer izdana nova uredba o izrednih dokladah za aktivne in upokojene državne uslužbence, ki pa aktivnim uslužbencem ni prinesla prav nič, upokojence pa je v prejemkih le deloma približala aktivnim uslužbencem.

V vsem tem času so cene življenjskim potrebščinam tudi dalje neprestano naraščale in še naraščajo. Porast cen nekaterim življenjskim potrebščinam je povzročila s povišanjem državne trošarine, skupnega splošnega davka za poslovni promet ter železniške prevozne tarife država sama, kar pomeni za nas indirektno znižanje naših prejemkov. Poleg tega je država tudi na drug način, z zvišanjem davkov in taks, poskrbela za dvig svojih dohodkov, dočim so ostali prejemki še dalje isti.

Državni uslužbenci in upokojenci dobro razumemo položaj, v katerem se država nahaja spriči zunanje politične napetosti in smo brez dvoma prvi, ki smo voljni doprinesati zanj tudi najtežje žrtve. Smatramo pa, da je prvi pogoj za to, da ostanemo s svojimi družinami za te žrtve psihično in fizično sposobni. Naša sposobnost pa zaradi vsestranskega pomanjkanja, pritrgovanja in skrbi za obstanek, ki so se kot odraz siromaštva naselili v naše vrste in v naše družine, še danes močno popušča.

Razmere v katerih živimo, terjajo nedolžljivo pomoč, ki pa bo uspešna le tedaj, če se naši osebni in skupni družinski prejemki resnično dvignejo na eksistenčni minimum. Zato danes ponovno dvigamo svoj glas na vse odločujoče činitelje, prepričani, da naš klic ne bo ostal brez odziva.“

Spomenico so podpisale naslednje organizacije:

Jugoslovansko učiteljsko združenje sekcija za dravsko banovino v Ljubljani, Društvo sodnih izvršiteljev kraljevine Jugoslavije v Ljubljani, Društvo železniških upokojencev v dravski banovini s sedežem v Ljubljani, **Banovinsko društvo državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani**, Združenje davčnih uradnikov kraljevine Jugoslavije, poverjeništvo Ljubljana, Udruženje državnih činovnika računske struke kraljevine Jugoslavije pododbor v Ljubljani, Stročno udruženje masinovodja drž. železnica i brodova oblasna uprava Ljubljana, Društvo sodno-administrativnega osebja kraljevine Jugoslavije sekcija Ljubljana, Jugoslovansko profesorsko društvo ljubljanske sekcija, Združenje učiteljstva meščanskih šol kraljevine Jugoslavije sekcija za dravsko banovino, Združenje gledaliških igralcev sekcija Ljubljana, Udruženje zemljiškopravnih činovnika kraljevine Jugoslavije v Zagrebu sekcija Ljubljana, Društvo sodnikov kraljevine Jugoslavije sekcija Ljubljana, Združenje uradnikov P. T. T. stroke kraljevine Jugoslavije dravska sekcija Ljubljana, Društvo žandarmerijskih upokojencev za Jugoslavijo s sedežem v Ljubljani, Udruženje jugoslovenskih narodnih železničarjev in brodarjev oblastni odbor Ljubljana.

III. in IV. razred — torej uživajo člani Vašega društva pri I., II., III. in IV. razredu 20% popust. Za pogrebe iz mesta na pokopališče k Sv. Križu ni nikakih popustov.

Pripominjamo, da v razrednih cenah niso zapadene cerkvene pristojbine, mrliška popisnina, mrliški ogled, pristojbina za mrliško vežo itd.“

Naši člani naj opozorijo svojece o potrebi, da preskrbijo v primeru smrti takoj v naši društveni pisarni potrdilo o članstvu umrlega in to potrdilo predložijo brez odloga in pred poravnavo pogrebne računa Mestnemu pogrebniemu zavodu — oziroma, da takoj pri naročilu pogreba opozorijo zavod, da je bil umrl naš član in da bodo članstvo takoj dokazali s potrdilom našega društva.

Podpore neporočenim hčerkam državnih nameščencev in ukopojencev.

O tem vprašanju objavljamo v današnji številki poseben članek in opozarjamo vse tiste, ki se zanimajo zanj, na ta članek.

Vprašanje: Nekdo je vprašal, kako je treba postopati, ako upokojenec, ki ima pravico do pokojnine, ker je doživel prvi dan meseca, umre, preden se je izplačala za dotični mesec pokojnina, zlasti ako je prvi dan v mesecu nedelja ali praznik in se zaradi tega pokojnina izplača šele drugega dne v mesecu, ali ako se izplačilo pokojnine iz kakega drugega razloga zakasni.

Odgovor. Ako upokojenec, ki je doživel prvi dan meseca in s tem pridobil pravico do pokojnine za dotični mesec, umre, preden se mu je izplačala pokojnina, ne sme pismonoša izplačati pokojnine vdovi ali kakim drugim osebam, temveč mora pošta pokojnino vrniti nakazujoči blagajni. V takem primeru se more izplačati pokojnina šele, kadar predloži vdova potrdilo sodišča kot zapuščinskega oblastva, da je dedinja umrlega upokojenca; šele potem se njej ali kakemu drugemu upravičenemu dediču izplača pokojnina za dotični mesec. Poleg tega pa imajo zaostali, ki oskrbijo pogreb, tudi še pravico do enomesečne pokojnine brez odbitkov.

Pravica posvojenih otrok do izredne doklade 50.— din na mesec.

Na naše pojasnilo v drugi številki Upokojenca z dne 21. febr. 1941 o tem vprašanju, smo dobili od raznih strani vprašanja, od kdaj velja uredba, ali ima povratno moč itd.

Odgovor: V službenem listu banske uprave št. 63 z dne 7. avgusta 1940 stoji izrečno, da stopi uredba v moč na dan razglasitve v „Službenih novinah“. „Službene novine“ so to uredbo razglasile dne 2. avg. 1940 in s tem je dobila uredba pravno moč. Jasno pa je, da take uredbe nimajo povratne moči, to je da ne veljajo za nazaj. Posvojeni otroci nimajo pravice do rednih rodbinskih doklad, temveč samo pravico do izredne doklade v znesku 50.— din na mesec, in sicer do 16. leta starosti, oziroma če študirajo, do 23. leta, in to od 1. septembra 1940 dalje. Prošnjo za izredno doklado je treba nasloviti na Finančno direkcijo v Ljubljani, ki izplačuje draginjske prejemke, in priložiti je treba krstni list otroka in dotični sodni sklep, v katerem je povedano, da je otrok posvojen.

Izplačevanje prejemkov v mobilnem in vojnem stanju.

V „Upokojencu“, v lanskim majnikovi številki smo objavili uredbo z dne 4. decembra 1939,

Posvetovalnica — informacije

Našim članom — dopisnikom.

Od raznih strani nam prihajajo dopisi z naveti in predlogi, kako naj bi se uredilo to ali ono vprašanje. Kakor smo tem našim dopisnikom hvaležni, da kažejo toliko zanimanja za društveno delovanje, vendar jih moramo prositi potrpljenja in jih opozoriti, da se ne dá vsaka želja izpolniti in da je pot do uspeha vedno zelo, zelo dolga. Pomisliti je treba tudi, da želje niso vedno enotne in da same naše želje niso merodajne za izvedbo dotičnih predlogov ali načrtov. Za redno poslovanje društva skrbi naš upravni odbor sam in je večkrat škoda za stroške raznih opominov in navetov, ki jih ima upravni odbor itak že v svojem programu in načrtu, pa jih seveda ne more takoj izvesti. Zato naj bodo naši člani strpljivejši in naj se ne vznemirjajo pri vsaki malenkosti, temveč naj imajo zavest, da društvo in njegov upravni odbor budno pazi na njihove interese in ne opusti nobene prilike, kjer bi mogel kaj storiti in doseči v prid članom.

Popusti za naše člane pri Mestnem pogrebniemu zavodu v Ljubljani, ki se vrše iz Žal na pokopališče k Sv. Križu.

Uradno je bilo v dnevnikih glede cen pogrebov iz Žal objavljeno naslednje pojasnilo:

„Cene pogrebom, ki so bile v veljavi že ob času teh kalkulacij in tudi pozneje do otvoritve sedanjih Žal, so naslednje: gala-razred 7000 din, I. razred 4000 din, II. razred 2350 din, III. razred 1600 din, IV. razred 920 din, V. razred 630 din in VI. razred 450 din. Tem cenam niso prišteti stroški stolnine, popisnina in mrliškega ogleda. Iz

tega se vidi, da so za manj premožne sloje razmeroma nizke pristojbine za pogrebe.

Z otvoritvijo Žal pa je bil kljub novim anuitetam, navzlic nabavi dveh avtomobilov, nastavitve šoferjev, vrtnarja in podobnega za pogreb iz Žal dovoljen 10% popust tako, da velja sedaj gala pogreb 6300 din, pogreb I. razreda 3600 din, II. razreda 2115 din, III. razreda 1440 din, IV. razreda 828 din, V. razreda 567 din in VI. razreda 405 dinarjev.

Kdor pa ne mara Žal ter zahteva pogreb iz mesta, ta si stroške za pogreb sam zviša za 30%. Mestni pogrebni zavod mora namreč samo zaradi pogrebom iz mesta še nadalje vsaj delno vzdrževati konjski park, vozove, hlapce in podobno ter je zato popolnoma upravičeno, da pričunava na temeljne cene (gala 7000 din, I. razred 4000 din itd.) 20% pribitka, saj mora zaradi sprevoda iz mesta Mestni pogrebni zavod nositi dvojne stroške, ki bi bili pri vseh pogrebi iz Žal prav brez potrebe.“

Na naše vprašanje glede popusta za naše člane pri pogrebi iz Žal smo dobili od Mestnega pogrebnega zavoda naslednji odgovor:

„Za pogrebe, ki se vrše iz Žal na pokopališče k Sv. Križu, in to pri gala, I., II., III., IV. in V. razredu, pripada strankam 10% popust od razrednih cen ne glede na kakšno posebno pogodbo društva.“

Za pogrebe članov Vašega društva pripada torej pri zgoraj imenovanih razredih 10% popust od razrednih cen in še nadaljnji 10% popust zaradi pogodbe, ki jo ima sklenjeno Mestni pogrebni zavod z Vašim društvom za I., II.,

št. 37600/I o izplačevanju prejemkov državnih upokojencev in invalidov v mobilnem in vojnem stanju.

Po tej uredbi ne bodo ob morebitni mobilizaciji ali, če nastane vojna, prejeli imenovani svojih prejemkov po pošti, temveč bodo prejemke izplačevale vse davčne blagajne brez razlike (pošte, davčne uprave itd.) proti pobotnicam, in sicer na podstavi plačilnih knjižic za mobilno in vojno stanje, ki so bile poslani vsem drž. upokojencem in invalidom.

Plačilne knjižice so izstavljene po stanju prejemkov in odbitkov izza novembra 1939. Poznejše spremembe se bodo upoštevale šele v primeru, če nastane mobilno ali vojno stanje. Državni plačevalci se bodo morali tedaj zglasiti pri najbližji, kateri koli državni blagajni, ki bo spremembe v prejemkih in odbitkih vpisala v njih plačilne knjižice za mobilno in vojno stanje na podstavi kupona zadnje čekovne nakaznice, po kateri bo upokojenec, invalid ali vojna žrtev poslednjikrat dobila prejemke po pošti. Kuponi čekovnih nakaznic so torej odslej zelo važna listina. Vsakokratni poslednji kupon naj vsaka stranka zelo skrbno shrani, ker bo morala z njim, če nastopi mobilno ali vojno stanje, dokazati, da ima še vedno pravico do prejemkov.

S prejemnikovo plačilno knjižico in z njegovim zadnjim kuponom se bo moral pri najbližji državni blagajni izkazati tudi pooblaščenec. Prejemnik sme namreč pooblastiti svojo zakonito ženo, zakonske ali pozakonjene otroke ali svoje starše, da smejo mesto njega prevzemati njegove prejemke. Svoje pooblastilo vpiše na drugi strani plačilne knjižice. Pooblastilo mora overiti pristojna občina.

Če se kdo pred mobilizacijo preseli iz področja ene na področje druge izplačilne blagajne (finančne direkcije itd.), mora predložiti svojo izplačilno knjižico za mobilno in vojno stanje novi izplačilni blagajni, da le-ta vpiše vanjo nastalo spremembo in da ga sprejme v evidenco v svoji knjigi za mobilno in vojno stanje.

Za vse umrle državne upokojence, invalide in ostale vojne žrtve morajo njih svojci plačilne knjižice vrniti pristojni izplačilni blagajni, ki je vpisana na prvi, ob spremembah pa na tretji notranji strani plačilne knjižice.

Opozorilo rodbinskim upokojencem.

Pravico do rodbinske pokojnine izgubi vdova med drugim tudi z vnovično omožitvijo, otroci, in sicer hčerke z omožitvijo, sinovi pa, ko dovrše polnoletnost. Izjemoma se jim plačuje rodbinska pokojnina do dovršenega 23. leta starosti, če so na rednem šolanju ali če odslužijo obvezni kadroški rok, in sicer ob dokazu uspešnega učenja ali vojaške službe.

Nastop vojaškega roka se naj v lastnem interesu takoj naznani oblastvu, ki nakazuje pokojninske prejemke (finančni direkciji i. dr.).

Potrdila o šolanju.

Državni upokojenci morajo za svoje otroke — srednješolce — predložiti finančni direkciji oz. oblastvu, ki nakazuje pokojnino, enkrat na leto, namreč ob začetku šolskega leta potrdilo o šolanju.

Za otroke pa, ki obiskujejo univerzo ali druge visoke šole, se morajo predložiti ta potrdila dvakrat na leto, posebej za vsak semester, i. s. v oktobru in v marcu vsakega leta.

Izplačilo dveletne pokojnine (odpravnine).

Po § 151. urad. zakona iz l. 1931. in, upoštevajoč spremembo, objavljeno v fin. zakonu za leto 1936/37., se določa, da smejo izplačati rodbinskim upokojenkam, t. j. vdovi zaradi vnovične omožitve, ozir. hčeram zaradi omožitve na prošnjo, ki se mora vložiti pred vstopom v zakon, enkrat za vselej dveletni rodbinski pokojninski prejemki, ki jim pripadajo. Odločbo o tem izda na predlog resortnega ministra minister za finance v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta. Ta odločba se sme izdati tudi pred vstopom v zakon, toda izplačilo se sme izvršiti šele, ko se predloži dokument o sklenjenem zakonu.

Izplačilo dveletne pokojnine po prednjem odstavku se sme dovoliti le, če je oni, ki zahteva izplačilo, edini uživalec rodbinske pokojnine.

Prošnjo je torej vložiti na resortno ministristvo prošilke, i. s. potom blagajne, ki izplačuje prošilki pokojninske prejemke (finančna direkcija, železniška direkcija itd.). Prošnji je priložiti poverjen prepis penzijskega dekreta in je takse prosta.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Ali ima zakonski mož državne upokojenke brezplačno zdravljenje v bolnici III. razreda?

Odgovor: Po dobljenih informacijah zakonski mož državne upokojenke, ki sam ni državni nameščeneec ali upokojenec, tudi če je brez premoženja, nima pravice do brezplačnega zdravljenja v bolnici III. razreda.

Dopisi

Še eno vprašanje samopomoči.

Velika večina stanovskih organizacij se danes ne omejuje samo na obrambo in izpopolnitev zakonitih pravic svojih članov, marveč se loti prej ali slej tudi samopomočnih akcij, da odpomore najbolj perečim potrebam svojega članstva.

Na tej poti najdemo tudi naše društvo državnih in samoupravnih upokojencev, ki je v zadnjem času ustanovilo posmrtni sklad, da ne omenjam pridobitve olajšav v zdraviliščih in podobnega. Naj mi bo dovoljeno, da v naslednjih vrsticah opozorim na neko vrsto samopomoči, ki je v državah na zapadu že dolgo uvedena in ki se mi zdi iz lastne izkušnje prav posebno potrebna za upokojence(ke).

Upokojenci smo po večimi ljudje, ki nas tlači že vsaj šest križev in nas izdajajo že naše duševne in telesne moči (seveda so tudi srečne izjeme, ko ostane kdo do visoke starosti duševno in telesno čil in zdrav, a to so vedno le izjeme!). Kdor živi v toplem družinskem zavetju, zanj je vse v redu, da ima le toliko pokojninskih prejemkov, da se mu ni bati vsaj skrajnega pomanjkanja. Drugače pa je s tistimi, ki se znajdejo v starosti docela sami. Svet — posebno današnji — je nasproti starim, onemoglim ljudem mrzel in krut. Ima jih za zajedalce in jim zavida tisto boro skorjico ali morda celo dober kos kruha, ki ga imajo, in ne misli, da so si ga morali v teku svojega življenja trdo zaslužiti in zanj tudi plačevati. Malone vsak, kdor pride do njih, misli, da jih sme brez pomisleka izkoriščati in oguliti, kolikor le more.

Posebno hučo pa je za osamelega upokojenca(ko), če zboli. Bolnišnice so prenapolnjene in je mogoče računati na sprejem le ob huči, nevarni boleznih, v nobenem primeru pa ne za tako dolgo,

kakor bi bilo potrebno, da bi bolnik popolnoma okreval. Osamljen upokojenec pa v primeru obolenosti navadno ne ve, kje bi na hitro iskal strežnico, ki bi bila zanesljiva, vestna, spretna in pripravljena prijeti za vsako delo (stalne delovne moči, ki bi mu vodila gospodinjstvo, v teh časih in razmerah ne more vzdrževati izlepa kak upokojenec(ka). Preostale bi še hiralnice in podobna zatočišča za stare ljudi. Toda marsikdo se boji kasarnacije po teh zavodih, kjer je človek prisiljen na čredno življenje s sebi enakimi ali tudi ncenakimi, prikljenjen na nagomiljeno starost in betežnost vseh vrst, izključen iz splošnega občestva. Seveda so taki zavodi nujno potrebni in velika blagodat, vendar naj bi ostali prostovoljno zatočišče, odnosno socialna pomoč za tiste, za katere ne bi bilo drugega izhoda. Upokojenci — tisti namreč, ki bi to želeli — pa bi si mogli s svojimi stalnimi, čeprav skromnimi dohodki zagotoviti za primer bolezni individualno oskrbo v lastnem stanovanju — **potom samopomoči.**

Stvarna samopomočna akcija bi morala organizirati zanesljivo strežniško službo pri obolelih članih (vsaj po večjih mestih bi se dalo to lahko izvesti), kakor bolniške blagajne oskrbujejo zdravniško in denarno pomoč. Treba bi bilo zagotoviti kader zanesljivih, sposobnih oseb, izmed katerih bi bilo mogoče vsak čas katero poslati obolelemu zavarovancu(ki), ki bi za to prosil, za krajšo ali daljšo dobo.

Kako naj bi se uredilo službeno razmerje, plačevanje in nadzorovanje teh strežnic — to je stvar strokovnjakov. Pripomniti bi bilo le, da od teh strežnic skoraj ne bi kazalo zahtevati bolničarskih šol in diplom, ker bi bile potem pač predrage in ne bi hotele opravljati drugih del razen bolnikove osebne strežbe. Dovolj bi bilo, če bi bile neoporečne, zanesljive, vestne, razumne, zdrave in tudi notranje pripravljene in sposobne za bolniško strežbo.

Poudariti je treba, da tu ne gre toliko za gmotno korist, kakor predvsem za moralno podporo, to je, da bi imel osamel, brezdrambni bolnik v upravi samopomoči in njeni kontroli za seboj zanesljivo oporo, močno avtoriteto, ki bi mu vedno mogla in morala zagotoviti vestno in obzirno ravnanje onih, ki bi imeli z bolnikom opraviti. Tako bi bilo mogoče tudi poskrbeti, da bi bolnik pravočasno in pravnoveljavno razpolagal s svojim kakršnem koli že imetjem, da bi bilo to imetje v primeru smrti varno pred nepoklicanimi rokami in slednjič opravljene tudi vse potrebne poti (za pogreb in drugo).

Morebiti bi se dalo s to akcijo samopomoči združiti tudi zavarovanje za pogreb?

Ker osameli upokojenci običajno nimajo urejenega lastnega gospodinjstva, bi se mogel zaradi prehrane obolelih članov skleniti dogovor s kako menzo, ki bi dobavljala bolniško hrano in jo dostavljala na dom (trkolo s primerno urejenim zabojem, v katerem bi jedi ostale tople, bi stvar zelo poenostavilo).

Zdravnika naj bi vsak bolnik sam plačal in poklical tistega, ki bi ga sam hotel.

Ob sebi se razume, da bi bil pristop tudi k tej vrsti samopomoči samo prostovoljen.

To bi bilo torej še eno vprašanje samopomoči, ki za osamele upokojence(ke) ne bi bila nič manj važna, kakor je posmrtnina za svojce upokojencev, ki živé v njihovi skupnosti. Seveda bi se morala stvar še vsestransko pretresti in ji dati pravo obliko. Na vsak način se mi zdi vredno, da se vprašanje sproži in izzove odmev. I. I.

Opomba uredništva: Ta članek nam je poslala naša članica in priznati moramo, da je po našem mnenju uvaževanja vreden in morda tudi izvedljiv. Veselilo bi nas, ako bi se še drugi člani oglasili k temu vprašanju in povedali svoje mnenje, da bi mogel potem odbor pristopiti k razmotrivanju in morda tudi k izvedbi tega socialnega načrta.

II.

Cenjeni gospod urednik!

Ker čitam naš list že tri leta in sem iz njega o vsem društvenem trudu obveščen ter hvaležen za delovanje našega vodstva, vendar tega, o čemer nameravam jaz poročati, še nisem našel zapisanega v listu.

Znano je že vsem, kaj se je v letu 1935. ukrenilo pod tedanjo vlado g. Stojadinovića glede draginjskih ali rodbinskih doklad. Znano je tudi, da so bile leta 1938. volitve in vsi letaki polni hvale, koliko milijard se je prihranilo v tem času. Igralcu v gledališču se pomaga še tako lepa igra, če pa poslušalci zapusté dvorano.

Ko so se nekoliko popravile naše doklade, se pri odmeri žalibog niso upoštevale naše žene, kar jih je zelo užalilo, ker so se smatrale, oziroma čutile za manjvredno bitje, zlasti pa take, ki so rodile po 7 do 10 sinov junakov, vojakov, posebno še ko so čitale, kako se take matere drugod upoštevalo, da se jim delijo celo nagrade itd. V zglede naj bi bilo dejstvo, da je naš priljubljeni, a žalibog nesrečni kralj Aleksander rad kumoval takim materam, kakor moramo priznati vso čast tudi sedanjim še živečim vladarjem, da se držé te lepe navade, za kar so vredni ljubezni in spoštovanja vsega naroda.

Od leta 1935. do danes je vsaka taka žena utrpela okrog 9000 din na rodbinskih dokladah. Kljub temu pa niso izgubile ljubezni do domovine, ostale so ieklenih src, ker se zavedajo, da temu ni kriva domovina. Ostale ji bodo zveste do smrti ter bodo učile sinove junaštva in hrabrosti, kakor špartanske majke, vse to pa zato, ker ljubijo narod in domovino.

Nihče ne more reči, da niso take matere res častivredne, ki rodé mnogo otrok, zakaj v primeru sovražnega napada ne bodo puške pokale, ne sablje sekale in ne topovi na bojnem polju grmeli, če se ne izredé sinovi, da primejo za orožje. Vedeti moramo, da se povsod in kjer koli išče pomočnika v nesreči — le orožnika, policaja in, če treba, vojaštvo in da morajo vsi ti nastopati v boj za blagor in red naroda, da često žrtvujejo lastno kri za pravico. Zavedati se moramo, da so ti ljudje po večini sinovi siromašnih mater, ki so jih vzgojile in na pravo pot vodile, sicer bi lahko tudi ti bili zločinci, ne pa čuvarji pred zločinci.

Če se kolesa ne mažejo, začnejo škripati, naše žene pa kljub temu ne godrnjajo, čeravno so prikrajšane, vse potrpijo in pustijo za božjo voljo.

Jožef Medvešček.

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

VABILO

na IX. redno letno skupščino Učiteljske samopomoči v Ljubljani, zadruga z o. i., ki bo v nedeljo, dne 6. aprila 1941 v drž. I. deški ljudski šoli v Ceiju.

Začetek ob 9. uri.

Dnevni red:

1. Predsednikovo poročilo.
2. Čitanje revizijskega poročila.
3. Sklepni račun za leto 1940.
4. Poročilo nadzornega odbora.
5. Volitve 2 članov in 1 namestnika v upravni odbor in 1 člana v nadzorni odbor.
6. Predlogi in pritožbe.
7. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi letna skupščina ob napovedani uri ne bila sklepna, se bo vršila čez pol ure druga skupščina v zgoraj omenjenemu prostoru in z navedenim dnevnim redom, ki sklepa v smislu § 35. zadružnih pravil brez ozira na število navzočih zadružnikov. Sklepni račun je v zadružni pisarni članom na vpogled od danes do dneva IX. letne skupščine.

Predsedstvo Učiteljske samopomoči v Ljubljani,
dne 14. februarja 1941.

Ivan Kocijančič s. r.
predsednik.

Juraj Režek s. r.
podpredsednik.

**NABAVLJALNA ZADRUGA DRŽAVNIH
USLUŽBENCEV**

Ljubljana — Vodnikov trg št. 5

VABILO

na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR,

ki bo v dvorani Delavske zbornice v Ljubljani, Miklošičeva cesta, dne 29. marca 1941 ob 19,30 uri s sledečim dnevnim redom:

1. Konstituiranje občnega zbora.
2. Poročilo upravnega odbora.
3. Poročilo nadzornega odbora.
4. Razpravljanje in sklepanje:
 - a) o odobritvi poročila upravnega odbora,
 - b) o odobritvi poročila nadzornega odbora,
 - c) o odobritvi sklepni računov,
 - d) o predlogu za razdelitev poslovnega prebitka,
 - e) o razrešnici upravnemu in nadzornemu odboru.
5. Dajanje pooblastila upravnemu odboru in določitev:
 - a) najvišjega zneska, do katerega se sme zadruza zadolžiti,
 - b) najvišjega zneska, do katerega se sme posameznim zadružnikom kreditirati.
6. Predlogi in pritožbe zadružnikov.
7. Volitev treh članov in treh namestnikov upravnega odbora, enega člana in dveh namestnikov nadzornega odbora.
8. Raznoterosti.

Opomba:

1. Skupščina sklepa polnoveljavno, kadar je navzoč eden več kot polovica zadružnikov (čl. 51 pravil). Ako na določeni dan in določeno uro ne

bi prišlo toliko število zadružnikov, se bo vršil občni zbor pol ure kasneje, to je ob 20. uri, na istem kraju in z istim dnevnim redom in bo sklepal polnoveljavno, brez ozira na število navzočih zadružnikov.

2. Letni račun za l. 1940. je zadružnikom na vpogled v zadružni pisarni, med delovnimi urami od 14. marca t. l. dalje.
3. Poročilo upravnega in nadzornega odbora se bo prečitelo na občnem zboru.

Za upravni odbor:

Žigon Alojzij s. r.
t. č. predsednik.

Društvena kronika

Posmrtni sklad.

Umrla je članica posmrtnega sklada: Mahnič Ana, soproga narednika-vodnika v p. iz Ljubljane. Bila je članica od 1. aprila 1938 do svoje smrti 18. februarja 1941. Plačala je v posmrtni sklad vsega 402.— din.

Posmrtnina v znesku 1250.— din se je izplačala soprogu imenovane g. Rudolfu Mahnič.

Pristopajte k društvenemu posmrtnemu skladu!

**Ni starostne omejitve za pristop.
Izredne ugodnosti!**

Društvena pisarna je v Wolfovi ulici 10 preko dvorišča v drugem poslopiju, 2. nadstropje. Telefonska št. 45-53.

Uradne ure v društveni pisarni ob delavnikih od 10. do 12. ure dopoldne; če je pisarna popoldne odprta, se morejo tudi popoldne dobiti informacije.

*

Člane, ki se obračajo pismeno za razne informacije in intervencije na društvo, prosimo, da prilagajo za odgovor znamko za Din 2'—.

Ugodna prilika za državne upokojece.

V neposredni bližini Grosuplja se daje v najem po zelo ugodnih pogojih malo posestvo: lepa lega, brez prahu, lepo stanovanje z gospodarskim poslopijem. Redi se lahko dvoje krav in dva prašiča. Zemlje je nad 5 oralov. Zamenja se tudi za malo hišico v bližini Ljubljane. Pojasnila daje Modic, Ljubljana, Domobrankska 13.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojecev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnik na sl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.